

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p style="text-align: center;">Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Rola Sejmu i Rady Społeczno – Gospodarczej w walce z kryzysem. Wypowiedź Jana Szczepańskiego dla PAP, „Życie Warszawy”, 5 – 6 lutego 1983 r., nr 30 (12313), s. nieznana.</p>		
<p>Ilość stron oryginału 1</p>	<p>Ilość skanów 1</p>	<p>Liczba plików publikacji 5</p>
<p>Autor Jan Szczepański, Maurycy</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny Robotnicza Spółdzielnia</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania Warszawa</p>	<p>Rok wydania / Data powstania 1983</p>	
<p>Sygnatura ---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) artykuł</p>	
<p>Wymiary (wys x szer) 9,6 x 24,5 cm</p>	<p>Stan zachowania ---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu Wypowiedź prof. Jana Szczepańskiego jako przewodniczącego Rady Społeczno – Gospodarczej przy Sejmie PRL na temat jej roli w systemie sejmowym i kierunków jej działania w roku 1983. Podsumowuje również jej osiągnięcia przez ostatnie pół roku działalności.</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) XX wiek, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Jan Szczepański, Maurycy Kamieniecki</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.) socjologia, socjalizm, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, Rada Społeczno – Gospodarcza przy Sejmie PRL, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, polityka, społeczeństwo, gospodarka, problemy gospodarcze, budżet, renty, emerytura, system ubezpieczeń społecznych, system emerytalny, Sejm PRL, budownictwo, przemysł, rolnictwo, Rada Ministrów PRL, „Życie Warszawy”,</p>		
<p>Prawa autorskie ---</p>		

Rola Sejmu i Rady Społeczno-Gospodarczej w walce z kryzysem ekonomicznym

Wypowiedź prof. Jana Szczepańskiego dla PAP

(P) Mija 5 miesięcy pracy Rady Społeczno-Gospodarczej przy Sejmie PRL. Jej powstaniu towarzyszyły wątpliwości, czym będzie to nowe ciało. Sprawozdawca parlamentarny PAP zwrócił się do przewodniczącego Rady prof. Jana Szczepańskiego z pytaniami dotyczącymi dzisiejszego — po prawie pół roku — spojrzenia na Radę, jej roli w systemie sejmowym i kierunków działań w tym roku. Oto odpowiedź J. Szczepańskiego:

— Rada Społeczno-Gospodarcza zrodziła się z pewnej koncepcji Sejmu narzuconej przez kryzys z lat 1980—1981, kiedy Sejm musiał „odpowiadać” na problemy i naciski zrodzone z tego kryzysu. Wtedy wytworzyła się ta koncepcja Sejmu tworzącego prawne podstawy odnowy, kontrolującego porozumienia między strajkującymi robotnikami i władzą, a potem między nowymi związkami zawodowymi i władzą, starającego się równocześnie rozwiązywać te palące sprawy społeczne i ekonomiczne, które zrodziły rewolte i doprowadziły do powstania „Solidarności”.

Ta działalność Sejmu była kontynuowana także w czasie stanu wojennego i ustawy uchwalane w 1982 r. były w znaczącej mierze „odpowiedzią” na kryzys z lat 1980—81. Wszystkie ustawy „socjalne”, a więc te, które regulowały płace świadczenia, emerytury itp., oraz ustawy stanowiące podstawy reformy gospodarczej, były wynikiem tej koncepcji Sejmu starającego się odnowić strukturę gospodarki, uregulować działanie administracji państwa, rozwiązywać problemy postawione przez ruch związkowy i społeczny z tego okresu. Opinia publiczna nie zdaje sobie może w pełni sprawy z tego, że większość ustaw uchwalonych w 1982 r. jest sformułowana w tym duchu.

Otóż Rada Społeczno-Gospodarcza powstała także w tym duchu pracy Sejmu jako reformatora gospodarki i rzecznika interesów socjalnych ludności. Miała więc ona być i rzeczywiście była głosem mas pracowniczych, lecz jej członkowie — nie będąc posłami i nie ponosząc odpowiedzialności politycznej za treść ustaw uchwalanych przez Sejm — mogli swobodniej wypowiadać opinię swoich środowisk, załóg przedsiębiorstw, wsi i grup zawodowych. Uchwalane przez radę opinie o projektach ustaw zmierzały przede wszystkim do tego, aby urealniać i przybliżyć rzeczywistości reformatorskie i socjalne działania Sejmu.

Jednakże obecnie sytuacja ulega zmianie. Sejm będzie musiał zająć się aktywniej walką z kryzysem, a przede wszystkim z inflacją. W tym zakresie rola jego będzie trudniejsza. Głosowanie nad ustawą ograniczającą — pod naciskiem kryzysu i inflacji — świadczenia socjalne wywołało już wahania i rozterki, które znalazły wyraz w największym dotychczas liczebnie sprzeciwie i wstrzymywaniach się od głosu. Wróciwszy na sesję wiosenną w marcu posłowie będą musieli wypowiedzieć się w sprawie trudności wdrażania reformy oraz na temat programu antyinflacyjnego rządu. Pociągnie to zapewne za sobą konieczność podejmowania decyzji niepopularnych, być może nawet dramatycznych. Zmieni to więc koncepcję prac Sejmu i jego roli.

Zmienić to może także rolę Rady, która będzie musiała się

wypowiadać i formułować opinie o środkach i metodach podnoszenia produkcji, reformy instytucji gospodarczych, zwalczania inflacji w warunkach bardzo nierównomiernego rozkładu dochodów w społeczeństwie. Czeka nas nowy i bardzo trudny okres.

Rozmawiał
MAURYCY KAMIENIECKI
(PAP)